

Táto relácia pojednáva o možnostiach breathariánstva, teda života bez jedenia jedla, no nie je to kompletný návod. V záujme vašej bezpečnosti, nepokúšajte sa prosím prestať jesť bez náležitého odborného vedenia. V záujme vašej bezpečnosti, nepokúšajte sa prosím prestať jesť bez náležitého odborného vedenia. Dnešnú relácia Medzi Majstrom a žiakmi – “Ctihodný Majster Guang Qin: bez jedla počas Samadhi” – vysielame vo formózštine s titulkami v arabčine, aulačtine (vietnamčine), bulharčine, čínštine, česko-slovensky, angličtine, francúzštine, nemčine, hindčine, maďarčine, indonézštine, taliančine, japončine, kórejščine, malajčine, mongolčine, perzštine, poľštine, portugalčine, pandžábštine, ruštinu, španielčine a thajčine. V písmech je ľudské telo často uvádzané ako chrám Boží. Ano, je to docela neobvyklé privilegium pro jakoukoli duši, dosáhnout tohoto posvátného příbytku, těchto Božských domů, je to opravdu požehnání být znovuzrozen jako lidská bytost. Při několika příležitostech Nejvyšší Mistryně Ching Hai mluvila o vzácnosti tohoto jevu. Být reinkarnován do lidského světa je těžké.

Musíte mít dost lidských kvalit. Musíte mít spříznění s rodiči a se společností, s lidmi okolo, se kterými jste se narodili. Velmi obtížné. Potřebujete nějaké zásluhy, abyste byli lidskou bytostí. Museli jste udělat v minulosti něco dobrého, abyste se mohli narodit jako člověk. Jako živý chrám Boží je lidské tělo plně vybaveno podivuhodnými zázraky, které mohou být probuzeny u těch, kteří jsou duchovně uvědomělí a mají úplnou víru ve Stvořitele všeho života. Inedia, latinský výraz pro „hladovění“ je lidská schopnost žít bez jídla. Od nepaměti vždycky existovali jednotlivci, kteří dokázali přežít z prány, nebo z životadárné životní síly. Díky požehnání Prozítelnosti, inediaté, lidé, kteří provozují životní styl bez jídla, mohou čerpat na svou výživu energii z přírody: Žijú z čchi, zo zeme alebo z lesa, zo slnka a vzduchu. Využívajú toto všetko. Alebo žijú z lásky. Len z viery. Tito jednotlivci jsou známí jako breathariáni (pranariáni nebo inediaté), solariáni nebo wateriáni,

a pocházejí ze všech oblastí života, z různých kultur a všech koutů světa. Vskutku možnosti a zázraky v tomto životě, které nám náš laskavý Stvořitel určil, jsou nekonečné, jen se potřebujeme uvnitř spojit, abychom poznali přetékající velikost jako Boží děti. Nejvyšší Mistryně Ching Hai nám láskyplně doporučila týdenní seriály na Supreme Master Television, aby nám představily tyto jednotlivce z minulosti a současnosti, kteří si vybrali na Zemi žít bez jídla. Možná vás budou jejich duchovní příběhy fascinovat, možná se vaše srdce otevrou a rozšíří se vám obzory. Pozýváme vás teraz s nami sledovať náš program s názvom “Ctihodný Majster Guang Qin: bez jedla počas Samadhi,“ v relácii Medzi Majstrom a žiakmi. Od doby Šákyamuniho Buddha buddhističtí mniši a jeptišky nasledovali tradici vést asketický životní styl, vzdát se hmotných statků a připoutání aby získali dokonalé moudrosti a dosáhli osvětlení. Jejich život je zasvěcen duchovnímu povznesení lidstva, stejně jako jejich vlastní osobní kultivace. Kromě

denních aktivit,
 většinu svého času
 tráví v meditaci.
 Častokrát se mniši
 a jeptišky ponořené
 do meditace zřekli
 na dny a měsíce jídla,
 někdy i roky,
 jako je tomu v případě
 Ram Bahadur Bomjana,
 buddhistického chlapce
 z Nepálu, který byl
 po celou dobu čtyř let
 v hlubokém samádi
 nezávislý na jídle.
 Vnitřní blaženost
 meditace daleko přesahuje
 dočasnou spokojenost
 fyzického jídla.
 S proslulým ctihodným
 Mistrem Guang Qin
 z Formosy (Taiwanu)
 tomu nebylo jinak.
 Bylo známo, že žije
 bez jídla a pití,
 zatímco byl ponořen
 v hluboké meditaci.
 Během jeho jednoletého
 pobytu v ústraní, nejedl
 a nepil. Byla to pravda.
 Mnoho z jeho žáků
 bylo v tu dobu s ním.
 Podívejme se nyní
 nazpátek po stopách historie
 a prozkoumejme život
 jednoho z Formosanů
 (Taiwanu), nejvíce ctěného
 Buddhistickými mnichy.
 Ctihodný
 Mistr Guang Qin
 se narodil v roce 1892
 v Zhangzhou
 v Provincii Fujian,
 18 nebo 19 let po tom,
 co císař Guang Xu
 dosedl na trůn.
 Narodil se ve velmi
 chudé rodině.
 Oba jeho rodiče
 byli zemědělci.

Když mu byly 3 až 4 roky,
 byl předán
 do jiné rodiny,
 aby byl vychováván
 jako adoptivní syn.
 Ze zdravotních důvodů
 jeho nevlastní matka
 vždy dodržovala
 vegetariánskou stravu.
 Proto byl
 Mistr Guang Qin
 od doby své adopce,
 asi od tří až čtyř let,
 vegetarián.
 Když jeho nevlastní otec
 v jeho jedenácti letech
 zemřel,
 byl poslán do zenového
 kláštera Chengtian,
 aby se stal mnichem.
 Ve 27 letech
 ctihodný
 Mistr Guang Qin
 byl ustanoven jako mnich
 v zenovém klášteře
 Chengtian v Číně.
 A tam se naučil
 mnoho cenných lekcí.
 Při jedné příležitosti,
 poté, co složil
 klášterní sliby,
 spolu s ostatními mnichy,
 tvrdě pracoval
 na poli a byl
 čas na oběd.
 Ctihodný Mistr
 Guang Qin byl unaven
 a hladový a následoval
 ostatní mnichy
 do jídelny,
 nicméně byl zastaven
 starším mnichem, který
 ho požádal, aby odložil
 před jídlem nástroje.
 Ctihodný Mistr
 Guang Qin byl překonán
 hněvem a sebestítostí
 a rozhodl se
 opustit klášter.
 Nedošel daleko,

když si uvědomil,
 že útěk
 z kláštera by ztěžoval
 jeho duchovní pokrok.
 Dal stranou své emoce
 a myslel si: „Přišel jsem sem
 získat osvobození
 ze života a smrti.
 Dnes jsem jen trochu
 trpěl
 a dostal depresi.“
 S tímto poznáním
 se rychle vrátil
 do kláštera,
 dal pryč nástroje
 a přiznal
 se starému mnichu.
 Moudrý mnich
 mu odpustil a dal mu radu:
 „Jez to, co lidé nejedí,
 dělej to, co lidé nedělají,
 jednoho dne
 pochopíš.“
 Nakonec v roce 1946
 ctihodný Mistr
 Guang Qin přijel
 do Formosy (Taiwanu)
 Žil
 na mnoha místech
 na Formose (Taiwanu).
 Podle
 některých zdrojů
 v jeho raných létech
 cestoval do mnoha míst
 a trávil nějaký čas
 v Pohádkové jeskyni
 v Keelungu.
 Životní prostředí
 jeskyně umístěné v horách
 je podobné
 tomu v zenovém klášteře
 Chengtian.
 Později přišel do Taipei.
 Zatímco žil ctihodný Mistr
 Guang Qin
 na Formose (Taiwan),
 stal se známým jako
 „Fruitariánský Mistr.“
 Proč lidé na Formose
 nazývali Mistra

Guang Qin „Fruitariánským Mistrem“?
Co je pôvodem této pověsti?
Poté, co se vrátil z jihovýchodní Asie, zůstal po mnoho let v zenovém klášteře Chengtian.
Později si vzal s sebou 5 kilogramů rýže a šel bydlet do jeskyně v horách Qin Yuan, aby duchovně praktikoval. Tato jeskyně byla asi 10 kilometrů od zenového klášteře Chengtian.
V té době mu bylo 37 let.
Brzy spotřeboval všech 5 kilogramů rýže a nezbylo mu nic k jídlu. Protože byl v ústraní v jeskyni, nemohl chodit žebrať o almužnu, tak začal jíst v horách divoké ovoce a zeleninu.
Říkalo se, že mu opice z hor nosily ovoce.
Jeden z mých buddhistickým mistrů, který před léty navštívil Mistra Guang Qin mi řekl, že se jednou zeptal Mistra Guang Qina: „Proč vás lidé nazývají Fruitariánským Mistrem?“
Řekl, že Mistr Guang Qin byl ohledně toho velmi skromný. Nechtěl se tímto titulem chlubit, proto jednoduše řekl, že vypočítal rýži, tak neměl na výběr nic k jídlu kromě ovoce.

Žil v jeskyni osm let a ovoce se stalo jeho stravou.
Buddhistický Mistr řekl, že Mistr Guang Qin se nesnažil být jiný než ostatní lidé, že to udělal, protože neměl nic jiného k jídlu kromě ovoce.
Později si zvykl na ovocnou stravu. Mnohem méně známá byla skutečnost, že se jednou ctihodný Mistr Guang Qin rozhodl vzdát potravin a žít výhradně z prány či kosmické energie.
Jak dlouho praktikujete s Mistrem Guang Qin?
Pět let.
Ano, pět let.
Vím, že Mistr Guang Qin vstupoval do hlubokého stavu samádí, když přestal jíst jakékoli jídlo.
Během doby, kdy jste byl s ním, jaká byla nejdelší doba, kdy zůstal ve stavu samádí?
Když překročil 80, začal mlčet.
Vyšel ven, aby ho lidé viděli a aby jim požehnal, ale během této doby nemluvil.
Když mu bylo asi 80 let, přestal na rok jíst, protože se necítil na jídlo.
Mnoho žáků ho prosilo, žádalo,

aby se o sebe postaral a aby něco snědl a udržel tělo při životě.
Tak pomalu začal pít trochu tekutin a pomalu pokračoval se stravou.
Ale jedl jen ovoce a pil šťávy.
Ctihodný Mistr Guang Qin žil dlouhý a šťastný život. Byl stále energický a bystrý, dokonce i když měl dobrých 90 let.
V 95 letech se skupina jeho žáků shromáždila kolem něho a recitovala jméno Amitabha Buddha.
Ctihodný Mistr Guang Qin s lehkostí nepřetržitě recitoval jméno, zatímco žáci se museli střídat když recitovali s ním, ztrácejíc své hlasy a cítíc bolest ve své hrudi.
Jeden žák zvažil skutečnost, že ctihodný Mistr Guang Qin téměř měsíc nejedl a měl obavy, že možná nebude schopn mít energii.
Tak navrhl: „Mistře, my budeme recitovat, vy jen naslouchejte.“
Ale ctihodný Mistr Guang Qin otevřel oči a důrazně řekl: „Každý si recituje sám za sebe.
Každý dostane po smrti to, co mu náleží.
Jaký měl podle vašeho názoru Mistr Guang Qin pohled na život?
Myslím, že to byl

velmi skromný člověk.
Byl pilný ve svém duchovním praktikování.
Vždycky říkal svým žákům, aby recitovali Buddhovo jméno upřímně a poctivě.
Jeho poslední slova, která se stala velmi známá, byla:
„Nic nepřichází a nic neodchází,“ a „Nic se neděje.“
Ukazuje to, že byl velmi skromný člověk.
Například ohledně jeho ovocné stravy, mohl říct lidem:
„Jím ovoce, protože chci duchovně praktikovat.“
Mohl to tak lidem říct, ale místo toho řekl jen:
„Protože jsem neměl k jídlu nic jiného než ovoce.“
Z tohoto příkladu můžeme vidět, že byl velmi skromný duchovní praktikující, který jen pilně praktikoval. Proto dosáhl tak vysokou úroveň a byl velmi uznáván.
Byl tak pokorný a obyčejný.
Učil lidi upřímně recitovat Buddhovo jméno.
Jeho duchovní praktikování ukazuje jeho odpovědný způsob života.
Ctihodný Mistr Guang Qin zemřel v roce 1986 ve věku 95 let.
Jeho jednoduchý životní styl a milující příklad vlastního rozvíjení

se dotkl srdcí tisíců lidí.
Po jeho smrti jeho oddaní žáci sesbírali sbírku jeho učení a vydali ji v knize s titulem: Meditace přináší mír a přináší štěstí uvnitř, protože když člověk opět najde pravé Já, a nebeské požehnání a milost a štěstí ani za peníze nekoupí.
Jste-li skutečně šťastní díky meditaci, je vám jedno co máte na sobě, je vám skutečně jedno co jíte nebo nejíte.
Je to skutečně tak.
A je skutečně škoda, že někteří lidé ve světě neznají tento stav.
Myslí si, že jim peníze přinesou štěstí.
Myslí si, že když vyhrají válku, budou mocní.
Och ne, ne, ne.
Čím víc to dělají, tím víc se všemi válčí, čím víc získají, tím víc ztratí.
Ztratí hodně času a degradují se až do pekla.
Měli bychom mít tedy mír a štěstí.
Mír a štěstí přichází z poznání našeho nebeského Já a to přes meditaci.
Děkuji Vám, Mistryně.
(Děkujeme Vám, Mistryně.)
Kdyby víc lidí meditovalo, měli bychom víc míru,

drahý.
Buďte trpělivý, buďte trpělivý. Dostáváme se tam.
Lidé se učí.
Vůdci národů se učí rychle, protože války nic nepřinášejí, jen samé ničení, fyzické, emocionální i duchovní.
A ten, kdo vede lidi do války, můj Bože, je mi takového člověka skutečně moc líto. (Ano.)
Je mi ho nebo jí velice líto, protože on nebo ona nevědí jaké peklo na ně čeká.
Můj Bože, cítím takovou lítost, i když jen mluvím.
Och, můj Bože!
Kdyby věděli, že jim válka přinese nejhorší ze všech pekelných odplat, nikdy by se neodvážili na to pomyslet ani ve snu.
Dokonce by nechali, aby je lidi zabili, ale nikdy by proti nepříteli nevedli válku.
Proto se v Bibli říká:
„Milujte svého nepřítele“ a Buddha řekl, buddhisté říkají:
„Odpusťte nepřátelům, aby se přetrhl kruh násilí.“ (Ano.) Ano.
My to ale čteme a myslíme si: „Och, Buddha hodně mluvil.“
„Ježíš, o čem to mluvil?“
Víte?
Tak to není.
Lidi dokonce někdy špatně Prorokům rozumí.
Co potom Islám?
Na co se u něho

<p>chcete zeptat? Učí Islám stejnou věc, že je třeba kráčet v míru a nerozpoutávat války? Ano, ano, ano. Normálně je Islám náboženstvím míru, ano? Ale v dobách Proroka Muhameda, mír s ním, vláda a mocní v té době ho stále pronásledovali a pronásledovali jeho žáky, a někdy dokonce žáky zabili a Mistr se musel schovávat a podobně a mnoho žáků zemřelo také na útěku nebo možná během obrany. Stejně, co mohli bránit? Nemají žádné zbraně. Mají jen jejich těla a jejich víru. Někdy ji ale musí použít, aby chránili své bratry a sestry nebo jejich rodiny, nebo aby dokonce bránili Proroka. Prorok by tedy řekl: „Kdo zemře, aby bránil pravdu“, myslím islám v době, kdy Mistr ještě žil, „půjde do Nebe.“ A to je naprostá pravda. Prorok ale nikdy nikomu neříkal, aby chodili ven s mečem nebo s nějakou fyzickou silou působit násilí nebo utrpení dalším lidským bytostem.</p>	<p>(Ano, Mistryně.) Takže někteří islámci, přestože mají silnou víru v Proroka, velmi špatně rozuměli, ano? Prorok, který má tolik lásky, dokonce i k malým zvířatům, jako Prorok Muhamed, mír s ním, by nikdy nikomu neradil nebo by nikoho nenabádal k tomu, aby zvedl meč a vůbec někomu způsobil utrpení. Ano, Mistryně. Ano. Tak to je, a mnozí věřící špatně jejich zakladateli rozumí. Dokonce i křesťané, někteří lidé špatně rozumí, proto někdy proti sobě bojují, nebo možná jiná náboženství, o kterých to nevíme nebo to o nich víme. Někdy z lásky k ideologii bojují jeden proti druhému. Láska je v pořádku, ale boj ne. Ano? Žádný Prorok nenabádal ani nepropagoval násilí nebo nějakou válku, v žádných svatých knihách, které známe. Ano? Ano. (Ano, Mistryně.) Děkuji. (Děkujeme Vám, Mistryně.) Není zač, láska. Zdravím, Mistryně. (Ahoj.) Děkuji, že jste se s námi dnes spojila. (Děkuji vám.) Díky listině, kterou jste nám poradila vysílat na Supreme Master TV ohledně meditace,</p>	<p>jsme zjistili, že meditaci na Světlo a Zvuk doporučovali téměř v každém náboženství. Jak to, že v dnešní době většina z nich ztratila svoji tradici? Ano, protože jim to už žádný osvěcený Mistr neříká. V době těchto náboženských projevů byl ještě Mistr naživu nebo Mistr poukazoval na tuto stejnou Pravdu a učil taky žáky realizovat tuto Pravdu v realitě, prakticky, nejen teoreticky. A když Mistr odešel, není v lidech, kteří čtou tyto svaté knihy, žádné osvěcení a prostě si to interpretují způsobem, kterému rozumí, jak nejlépe rozumí. Proto je v tom mnoho nedorozumění. A podle tradice, normálně, muselo být Světlo a Zvuk přeneseno přes žijícího Mistra. To víte, že? Ano. (Ano, Mistryně.) Ne přes nějakou kdekoli psanou teorii nebo stovky tisíc svatých písem nebo knih, ale musí k tomu dojít přes Mistra. Proto, když tam není Mistr a nemá žáky, kteří by nastoupili po něm, pak je ta tradice z tohoto rodokmene ztracena. Vždy je ale někde jinde další tradiční</p>
---	---	--

rodokmen,
který roste.
Ale lidi
dál následují jen
pozůstalou doktrínu,
nejdou ven a nehledají
někde Mistra.
Víte?
Proto se dál klaní
dřevěným sochám
nebo Mistrovi minulosti
a žádají o požehnání,
zatímco žijící Mistr
je někde jinde
nebo možná v sousedství
nebo možná v jejich domě,
a oni o tom dokonce
ani nechtějí vědět.
Nechtějí uvěřit,
že Buddha stále žije –
dokonce blízko nich!
Nebo, že se Kristus vrátil
v jiné podobě
nebo Prorok Muhamed,
že žije
v jiné lidské podobě.
Proto se lidé dál klaní
těmto svatým písmům
nebo čtou tyto
prázdny teorie
bez realizace
jejich pravého smyslu.
Jako, například,
když já venku hodně
přednáším a vyprávím lidem
hodně o Světle a Zvuku
a o Bohu a Nebi
a o tom všem,
to ale neznamena,
že to vidí, že to znají.
Když jim ale předám
zasvěcení,
pak to vidí
a znají to –
víte, co myslím? –
společně.
Ano, Mistryně.
Takže moje přednáška
není všechno.
Samozřejmě, během

přednášky někdy lidé
získají požehnání
a pak vidí Světlo
a slyší Zvuk,
ale není to trvalé,
je to jen v té době.
Když nepokračují,
je to pryč.
Je to jen dar
pro ten okamžik,
v ten okamžik, a pak
když dostanou zasvěcení,
trvá to napořád,
(Ano, Mistryně.)
a pozvedá je to
a stávají se také
Buddhou nebo Mistrem.
Ano, dobrá? (Ano, Mistryně.)
Dobrá, láska.
Takže, Mistryně,
vzpomínám si, že někteří
lidé slyší Zvuk
nebo vidí Světlo,
když se modlí,
ne při meditaci, (Ano.)
a nebyli zasvěceni.
(Ano.)
Řekla byste,
že modlitba stačí
a jak to,
že mohou vidět Světlo
bez meditace?
Dobrá, dobrá.
V některých přednáškách
taky říkám, že Světlo
nebo dokonce Zvuk můžete
získat přes zasvěcení
nebo v době hluboké,
hluboké upřímné modlitby.
Vzpomínáte?
(Ano, Mistryně.)
Vzpomínáte si, že jsem to
říkala? Dobrá, dobře.
Když jste v hluboké
modlitbě, to už je skvělé:
jste jedno s Bohem,
jste jedno
s Nebem
v tom okamžiku
a proto

vidíte Světlo
a slyšíte Zvuk.
Nemáte ho
ale stále.
A většina lidí se nedovede
stále hluboce modlit
a být tak upřímní,
ledaže mají
velké, velké potíže,
pak se skutečně modlí
celým svým srdcem.
Takže během takové
modlitby z celého srdce
získají
záblesk Světla.
Nemusí být
moc vysoké úrovně,
někdy může.
A možná také ten člověk
praktikoval
v minulém životě
nebo možná ten člověk,
kromě hlubokých modliteb
viděl Mistra
někde na ulici
nebo jednoho
z Mistrových žáků
a zavadilo o něj požehnání,
takže když se modlí,
vidí také Světlo.
Někdy lidé jen sedí
na mé přednášce
a taky vidí Světlo –
ani se nijak
nemodlí.
Dobrá, takže síla požehnání
může přijít
z různých míst,
od různých lidí
nebo v různou dobu,
proto taky
vidíte Světlo.
Zasvěcení je ale
pro ducha soustavná
svoboda.
Po zasvěcení
jste svobodným člověkem
a můžete vidět Světlo
a slyšet Zvuk
téměř stále.

Záleží na vaší koncentraci, samozřejmě, ale ten rodokmen je tady, spojení je tady.
Ano?
Ano. Děkuji Vám, Mistryně. Jsou velmi čistí. Tito lidé, když tak hodně medituji, jsou čistí, čistí, čistí, to je taky ten důvod, v té době.
(Ano. Děkuji Vám.)
Vyprávěla jsem vám příběh o Kabírovi, vzpomínáte? Když přijel někdo z daleka, chtěl vidět svatého Kabíra, a ten nebyl doma a jeho žena řekla hostům, že svatý Kabír „je na pohřbu, protože se účastní smutečního obřadu“. Než ale odešel, řekl: „Jak ale Kabíra poznám mezi všemi těmi lidmi?“
Ona řekla: „Nebojte se. Uvidíte kolem jeho hlavy svatozář.“ Pak se tam ten člověk vydal a vrátil se opět k jeho ženě a řekl: „Nemohl jsem ho poznat, protože všichni měli kolem hlav svatozář, úplně stejnou, během pohřbu.“
Manželka mu tedy řekla: „Nedělejte si starosti. Počkejte, až pohřební obřad skončí a všichni půjdou domů, cestou domů uvidíte, že Kabír jediný bude

stále mít kolem hlavy svatozář.“
Dobrá, ten člověk se tedy vydal znovu na pohřeb a čekal, a když pohřeb skončil, všichni šli domů – odešli ze hřbitova – mysleli na pití a jídlo, protože měli mít hostinu.
Normálně bývá po pohřbu doma hostina, na všechny se čeká – možná že to není radostná taneční párty, disko, ale hostina, ano?
Ano, Mistryně. Ten člověk tedy počkal. Když všichni odcházeli, cestou domů, všichni mysleli na jídlo a pití, které na ně čekalo a Kabír byl jediný, který na to nemyslel. A byl stále s Bohem, myslel na Boha, kolem jeho hlavy byla stále svatozář, tak tedy Kabíra poznal.
Přiblížil se tedy, pozdravil ho a pokládal mu duchovní otázky atd., atd. Už si na ten příběh vzpomínáte?
(Ano, ano.)
Dobrá, dobrá. Jste teď šťastná?
(Ano. Děkuji, Mistryně.)
Dobrá, dobrá. Zdravím, Mistryně. Měla byste nějakou radu pro lepší koncentraci

během meditace?
Jak může člověk odpojit mysl?
Jak? Dobrá.
Je několik věcí, které je potřeba udělat, jako že nejdřív trochu lehce cvičíte.
Dlouze nebo krátce se projděte, záleží na tom, nebo dělejte běžné domácí práce jako vytírání, umývání nábytku – trochu se započte – ručně vyperte nějaké oblečení a umyjte nádobí, to vše dobrovolně a umyjte okna a to všechno, cvičte.
A než si sednete k meditaci, umyjte se – opláchněte sebe, ochlaďte se vlhkým hadříkem nebo něčím, trochu se otřete – a pak poslouchejte kazety před meditací nebo během meditace, upřímně se pomodlete za pozeňnání, k síle Mistra, abyste mohli mít dobrou, klidnou meditaci.
Někdy nám může přinášet překážky i nějaké jídlo.
Chcete, abych vám řikala toto všechno?
Ano, Mistryně.
Jistě. Prosím.
Protože jídlo je posvátná věc – všichni rádi jedí – a já vám teď říkám něco, co možná není „pochoutkou“ pro vaše uši.
Jídlo taky brání duchovní praxi, ano?
(Ano, Mistryně.)

A když jíme,
i když jsme vegany,
jíme hodně a taky potraviny
hodně kombinujeme,
taky žaludek mateme
nebo jíme příliš hodně,
to taky brání
meditaci.
Někdy dokonce
nemůžete spát,
když se hodně najíte.
Teď v seznamu popojdu.
Dobrá, to je pro všechny.
Například, masitá strava,
samozřejmě, že je ne, ne.
(Ano, Mistryně.)
To je překážka číslo jedna
pro duchovní praxi.
Dokonce, kdybyste
meditovali při masité stravě,
mohli byste onemocnět, ano?
Teď, překážkou
číslo dva je vegetarián.
Je mi to líto,
ale je to tak.
Někteří lidé jsou
„vegetariány“, ale jedí
dokonce vejce, ano?
(Ano, Mistryně.)
Dříve jsem to nevěděla.
Nevěděla jsem,
že „vegetariáni“ jedí vejce,
ale jedí,
když si říkají
vegetariáni,
proto jsem teď řekla: „Teď
musí být čistými vegany“,
ano? (Ano, Mistryně.)
„Vegan“ znamená
nic s vejci.
V pořádku, už nebude žádné
další nedorozumění.
Teď překážka číslo
tři...
Beru to od nejhoršího
k nejlepšímu, ano?
Číslo 3 je
vařené veganské jídlo.
Je těžší, ano?
Zvířata jsou samozřejmě

nejtěžší
a pak jsou vegetariáni,
číslo 2 těžké,
číslo 3
je veganské vařené jídlo.
Číslo 4 je veganská syrová
strava, číslo 5 je frutarián,
číslo 6 je tekutá strava,
číslo 7, waterián,
číslo 8,
to už víte:
solarián, breatharián,
pranarián nebo manarián,
ano?
Ano, Mistryně.
Děkuji Vám, Mistryně.

Guang Qin.”
V současnosti
jeho památky, relikvie
jsou vystaveny jako část
Maitreya projektu
Přehlídka památek srdce.